

SLOVENSKI NAROD.

Imanja vsak dan s večer izveniši nedelje in pravnika ter velja po pošti: prejemnik na avstro-ogrsko deželo na vsa leta 25 K, na pol leta 13 K, na četrta leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, na pol leta 12 K, na četrta leta 6 K, na en mesec 2 K. Kder hodi sam pošt, plača na vsa leta 22 K, na pol leta 11 K, na četrta leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačilne naročnine se ne osira. — Za omanila se plačuje od petdesetopne pošti-vrste po 14 h, če se omanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izloče frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravitelstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. — Upravitelstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, omanila, št. j. administrativne stvari.

Srednjoštevnica telefon št. 34.

Pennamozne številke po 10 h.

Upravitelstva telefon št. 85.

Shod v Ptuj.

Iz Ptuja, 23. avgusta.

Shod političnega društva »Pozor« v Ptuj se je obnesel nad vse pričakovanje dobro. Več kot polovica prostornega doma je bila napolnjena z zborovalci, katerih je bilo nad tisoč najuglednejših mož okraja. Predmet shoda je bila pomožna akcija za po suši oškodovane. Državni poslanec Ploj je poročal o vseh korakih, ki so jih storili slovenski kmečki poslanci. Obenem je ob burnem odobravanju navzočih protestiral proti znani resoluciji »Stajercijancev«, ki zahteva, da se poveri uprava in razdeljevanje podpor Ornikovemu okrajnemu zastopu, kateri nima v ljudstvu zaupanja, ter da se porabi v podporo določen denar za stavbe raznih cest in javnih poslopij v Ptuj.

Deželnega glavarja namestnik, g. dr. Jurtela, zagotovi, da bodo tudi slovenski poslanci v deželnem zboru delovali na to, da se tudi iz deželnih sredstev stori za olajšanje bede, in to najhitreje. Treba pa je, da se pomoč tudi razdeli na pravičen način in da se v to svrha škoda temeljito oceni in razdeli s sodelovanjem zaupnikov kmečkih občin. Pozivlja k samopomoči ter opozarja na možnost brezobrestnih posojil pri denarnih zavodih.

Dr. Kukovec opozarja, da je Ornik načelnik okrajnega zastopa, poslanec trgovske in obrtne zbornice, in kot tak zastopa interese trgovine in velike industrije ter ne more veljati kot zaupnik kmečkemu ljudstvu. Opominja kmete, da je podpora, kakor se zahteva, samo pomoč v največji sili, trajne koristi pa bodo kmetje dosegli le v samopomoči potom gospodarskih organizacij.

Posegli so v debato še gospod fil. Vesenjak ter posestniki Miha Brenčič, Rober, Vrsič, Šegula in Potonik.

Splošno nevoljo je vzbujalo postopanje Stajercijancev, ki so ponoči nalepili pamflete zoper Ploja po cellem mestu. Čule so se ravno iz ust kmetov ogorčene opazke.

Nato se je sprejela nastopna resolucija:

Na shodu političnega društva »Pozor« zbrani slovenski kmetje zahtevajo od države izdatno podporo in pomoč v sili, povzročeni vsled letošnje suše. Zahtevajo dalje, da se v podporo določena vsota porabi neposredno za oškodovance, in ne za stavbe cest in poslopij, pri katerih bi imeli nekaj dobička le nekaterniki.

Odločno ugovarjajo, da bi se upravljanje in delitev podpor povečalo ptujskemu okrajnemu zastopu ali ptujski podružnici kmetijske družbe, ker imajo v teh korporacijah večino nemški meščani in graščaki, ne pa kmečko prebivalstvo. Podpore naj deli politična oblast po nasvetu zaupnikov, izvoljenih v vsaki občini.

Resolucija se je srejevala soglasno in proti nji niso glasovali niti navzoči nasprotniki.

Linhart, ki je bil na shodu, jo je takoj med izvajanjem M. Brenčiča, ki ga je krepko apostrofirjal, popihal.

Med navdušenimi živio-klici na navzočega gosp. poslanca je zaključil predsednik gosp. Dragotin Zupančič shod.

Sklicanje deželnih zborov.

Dunaj, 23. avgusta. Današnja »Wiener Zeitung« je razglasila cesarski patent, s katerim se skličejo deželni zbori Češke, Galicije, Stajerske, Koroške, Solnograške, Moravske, Slezije in Predarlške na dan 15. septembra; deželni zbori Gorinje Avstrije, Tirolske, Goriške in Gradiške na dan 22. septembra, bukovinski deželni zbor pa na dan 5. oktobra. Ker bo državni zbor sklican šele na dan 3. novembra, imeli bodo nekateri deželni zbori 6 do 7 tedensko zborovanje. Zasedanje je velike politične važnosti ter bo merodajno za skupni notranji politični položaj. Največjega pomena bo zasedanje češkega deželnega zbora. Od uspehov tega zasedanja bo odvisno, kako se uredi parlamentarno razmerje obeh narodnosti, in ako bo mogoče skupno delo vsaj v ministru. Tudi razprave v gališkem deželnem zboru lahko vplivajo odločilno na državnozbornsko zasedanje, ker se v deželnem zboru pokaže razmerje med Poljaki in Malorusi.

Jezikovni zakon.

Dunaj, 23. avgusta. Minister Prade je povedal nekemu dopisniku, da se min. svet pri razpravi o jezikovnem zakonu ni dotaknil zahteve glede razdelitve Češke na okrožja, niti razširjenja avtonomije češkega deželnega zbora. Res je le, da se je jezikovni zakon predložil ministrskemu svetu, a sta ugovarjala proti nekaterim določbam nemški in češki minister-rojak. Posvetovanja v ministrskem odboru se bodo nadaljevala ter je mogoče, da pride pri tem na vrsto zahteva po razdelitvi Češke na okrožja in glede razširjenja avtonomije deželnega zbora. Razširjenje avtonomije pa se bo raztegnilo le na

deželni kulturni svet in na finančno upravo.

Vojni proračun.

Dunaj, 23. avgusta. Proračun vojne uprave za prihodnje leto je že sestavljen. Proračun je baje povišan za 9 milijonov, namreč od 306 na 315 milijonov kron. Tudi za vojno mornarico se bo zahtevalo 4 1/2 milijonov več kot lani, in sicer za nove vojne ladje, ki jih že grade v Trstu. Nadaljno zvišanje je namenjeno za izboljšanje plač delavstvu.

„Velesrbska“ zarota.

Sarajevo, 23. avgusta. Bosanska deželna vlada je izdala sledeči komunik: »Razni dunajski in budimpeštanski časopisi so poročali o hišnih preiskavah v Sarajevu in Mostaru in o preiskovalnih zaporih in policijskem zaporu proti uglednim Srbom; nadalje o hišnih preiskavah v uredništvih srbskih listov, o zasledovanju dr. Stojanovića in o interniranju srbskega voditelja Jeftanovića. Vse te vesti so od začetka do konca popolnoma izmišljene.«

Zagreb, 23. avgusta. Včeraj so izpustili urednike »Pokreta« in »Obzora« iz preiskovalnega zapora. Sploh se bliža vsa preiskava veliki blamaži za bana Raucha.

Ustava za Bosno in Hercegovino.

Dunaj, 23. avgusta. Končna rešitev vprašanja o ustavi za Bosno in Hercegovino je odgodena do prihodnjega ministrskega sveta. Minister Burian je baje pridobil večino ministrov za svoj predlog, da se da Bosni in Hercegovini takozvana piramidna ustava, češ, da trezni elementi ne žele popolne ustavnosti, temuč je za sedaj dovolj, ako se uvede občinska avtonomija, a pozneje okrožni zbori z vladno kontrolo. — »Volksblatt« piše, da ustava v Bosni in Hercegovini ni potrebna, češ, da vso razburjenost delata le dva podkupljena časopisa (Srpska riječ« in »Musavat«), dočim narod ustave ne zahteva, temuč se zadovoljuje s piramidnim razvijanjem. Predno se podeli ustava, se mora izvršiti izravnavna med veroizpovedanji in aneksija.

Preosnova srbskega ministrstva.

Belgrad, 23. avgusta. Velimirovićevo ministrstvo se je izpopolnilo s tremi mladoradikaleci. Pravosodstvo je prevzel odvjetnik in poslanec Kosta Timotijević, trgo-

vinsko ministrstvo bivši belgrajski župan Kosta Glavinić, a javne gradnje inženir in poslanec Miloš Savčić. Novi ministri so se peljali s ministrskim predsednikom v toplice Sokobanja, da so se predstavili kralju.

Konec reformnih akcij v Macedoniji.

Dunaj, 23. avgusta. Dunajska vlada hoče izkazati novemu zistemu na Turškem posebno zaupanje s tem, da se odpokličejo avstro-ogrski častniki, ki so bili odposlani v Macedonijo, da ustanove in izvezbajo reformno orožništvo. Za sedaj so dobili ti častniki dopust na nedoločen čas, kar pomeni, da se ne vrnejo več v Macedonijo. Zgledu Avstro-Ogrske sta sledili dosedaj tudi Rusija in Nemčija.

O bodočnosti Macedonije.

Sofija, 23. avgusta. Ministrski predsednik Malinov se je izrazil o bodočnosti Macedonije sledeče: »Veselim se prerojenja Turčije ter si jo želimo tako reformirano, da bo vsem svojim podložnim enako ljuba. Občudujemo veliki takt in goreči patriotizem Mladoturkov, toda vprašujem se, ali ne bo ravno ta tako mogočno vzplamteli patriotizem, hrepenenje po veliki, mogočni Turčiji, vzrok novim konfliktom z narodnimi manjšinami in s sosednjimi državami. Ali bo mogoče tradicionalna verska in plemenska nasprotstva, ne rečem odpraviti, temuč le osliniti? Bojim se, da se pravo kritično stanje novega položaja šele pokaže, ko se sestane novi turški parlament. Vsa ta razmišljanja nam narekujejo rezervirano vedenje, zaradi česar pa nas sumničijo doma in zunaj. Za Macedonce je priporočati, da se inteligenca vrne domov ter se kažejo lojalne in taktne. Izmed konkretnih političnih zahtev je najvažnejša samouprava občin.

Vodja ruskih kadetov profesor Miljukov se je vrnil s svojega potovanja po Macedoniji v Sofijo ter je imel v macedonski ligi, ki sestoji iz mlajših članov demokratične stranke, govor, kako sodi o položaju v Macedoniji. Miljukov je izjavil, da je sicer pesimist, vkljub temu pa je uverjen, da se macedonsko vprašanje reši v bolgarskem smislu, in sicer brez katastrofalnih zapletkov.

Ustavna Turčija.

Dar bivšega ministra.

Carigrad, 23. avgusta. Bivši mornarični minister Rami paša,

ki je zaprt zaradi gorostasnih sleparij, je podaril državi 2.160.000 kron gotovine in vsa svoja bogata posestva ob Dardanelih. S temi darili si najbrže odkupi prostost.

Sultan je zadovoljen z velesilami.

V razgovoru z nekim inozemskim diplomatom je izrazil sultan Abdul Hamid veliko veselje nad dobrohotnim in lojalnim postopanjem velesil, posebno Avstro-Ogrske in Rusije, napram novi vladi na Turškem. Sultan je obljubil, da si bo prizadeval, da se skaže za to velesilam hvaležnega ter izpolni vsa pričakovanja.

Policijski minister.

Ker ni nihče hotel prevzeti službe policijskega ministra, je pregovoril veliki vezir divizijskega generala Sami pašo, ki je bil par ur policijski minister ter je potem demisioniral, da je zopet prevzel ministrstvo, ko mu je ministrski svet obljubil, da se izvrše nekatere reforme, ki jih je zahteval kot nujno potrebne.

Varčevanje na dvoru.

Dosedaj je bilo v sultanovi kuhinji 800 kuharjev, od katerih so jih sedaj odpustili 720.

Častniške plače.

Dosedaj so imeli turški častniki sicer visoke plače, toda le na papirju, ker v resnici niso častniki in navadni vojaki po celo leto dobili ne plastra v gotovini. Častniki so dobivali racione. General je na primer dobil na dan nakaznice za 60 racion. Nakaznice na naturalije je prodal ter si na ta način priskrbel nekoliko denarja. Nova vlada je napravila temu konec. Častniki dobe sicer manjše plače, toda točno izplačane. Plaćevanje v naturalijah se odpravi. Plače so se določile sledeče: poročnik 600 piastrov, stotnik 1000, bataljonski poveljnik 1500, podpolkovnik 2000, polkovnik 2500 in brigadni general 3000 piastrov.

Obupani roparji.

V okolici Smirne so se vdali vsi roparji ter izjavili, da se roparstvo ne izplača več, ker nova vlada onemogoča dosedanje skupno delovanje med roparji in oblastmi.

Nemška pošta v Carigradu se opusti.

Sirijo se razne vesti, da je Nemčija svojo pošto v Carigradu ponudila turški vladi v odkup.

Maroški sultan premagan.

Pariz, 23. avgusta. Armada protisultana Hafida je 30 milj od Marakeša popolnoma pobila armado sultana Abdula Azisa. Sultanova ar-

LISTEK.

Nezvesta Katrica.

Hudo, hudo se je zaljubila Melajneževa Katrica, zalo in prijetno dekle, v Janeza izpod Gore. Zelo goreča je bila njena ljubezen; tako jo je pekla pri srcu, da kar ni mogla vzdržati, ne strpeti, tako jo je žgala kot pereč ogenj noč in dan, zjutraj in zvečer. Včasih je kar nanaglomala šnila z roko in jo položila na srce, zakaj zdelo se ji je, da hoče prebiti in pretolči tesno jeco ter pogledati, kje se mudi Janezek izpod Gore.

In zvečer je komaj čakala, da je odptovalo solnce za sveto goro in božjo milost, že je tekla v svojo kamrico, se naslonila na okno in pričakovala v vednem strahu in trepetu svojega fanta. Štela je zvezde in se dolgočasila, dokler ni zapazila sence v globočini vrta, ki je vlekla seboj dolgo in težko lestvico ter jo nato prislonila pod njeno okno. Katrica se je seveda nato potuhnila kot miška in se šele po dolgem trkanju in rotnju oglasila zaljubljenemu vasovalcu.

Zgodilo se je pa, da sta se Janezek in Katrica hudo sprla. To je bilo tistikrat, ko je dobila Katrica lepo novo krilo iz svetlega atlasa. Janezek

je dejal: »Tole krilo je sicer lepo, toda bilo bi še lepše, ako bi se malo na rožno spreminjalo.«

Katrica je pa dejala: »Kaj ti veš, ti Brdavs, ali se ne spreminja na zeleno? Sicer pa je vseeno, ali je belo ali črno, ti butec!« In vzdignila je ročice ter težko udarila Janezka, ki ji pa tega ni zameril, temveč je odgovoril:

»Vaš kaj, Katrica, tega bi se že lahko odvadila. Tvoj ženin sem, in rada me imaš, pa ravnaš z menoj, kot s pastirčkom.«

Katrica pa je nato kar vzkripela. »Jaz da bi te imela rada? Pa tebe, takegale Brdavs, brdavsastega! Od kdaj pa si moj ženin, a? To bi rada vedela! Glejte ga no! Nikoli več te ne pogledam.«

Res, take se gode na svetu. Preveč sta se imela rada, in zato je prišla nenadoma huda jeza in trma, ki ju je ločila.

»Veš, rajše vidim, da me vzame vdovec Beloglavec, kakor pa da bi me dobil ti! Pokora!«

In obrnila se je od njega in ga ni več pogledala.

»No, meni je tudi prav,« je rekel Janezek. »Takšnih Katric kakor ti, imam deset na vsak prst. Tako je rekel in šel. Katrica pa za njim in mu vrže klobuk v obraz. Nasmehnil se je Janezek in omenil, da čez sedem let vse prav pride.

»Veš, da boš vedel. Pa ravno Beloglavec, tistega vdovca debelega, bom vzela za moža, ki ima tri hiše. Kaj boš ti s svojo bajto!«

Janezek je še omenil, da bo dobila tudi sedem otročaje s starim dedcem, Katrica pa tega ni hotela slišati.

Tako sta se nehala ljubiti in sta se ločila Janezek in Katrica.

Vdovec Beloglavec pa je sedel ravno za svojo hišo in kadil iz turške pipe, ko mu pride glas, da ga hoče Katrica za moža.

»He-he-he,« se je zasmehljajl možak, »he-he-he, vidite no golobičko! Torej bi me rada, he-he-he? No, kaj pa ne, kaj nisem še imeniten fant, težak pa močan, da še sam ne vem kako! Rada me ima, golobička!«

Vstal je in se pogladil po sivi, stršči bradi in po tolstem, zoperno-belem licu.

»He-he-he, to sem pa res kar imeniten dečko! Najlepše dekle me hoče za moža. Pa moram biti res še korenjak!«

Šel se je brit, in ko se je očedil, je vzel pot pod noge, pa palico v roke.

»Kam pa?« ga je vprašal sosed in se zarežal.

»Ženit se grem. Ongava Katrica je dejala, da ne more živeti brez mene.«

»Beži kam!« se je začudil sosed. »He-he-he, ne more, ne more.«

Majal je z glavo in široko odpiral usta ter se režal iz vsega grla. Zamahoval je z grčavko in se poganjal ž njo naprej, kot bi kopal. Okrogel klobuk mu je čepel nad napihnjenim obrazom, kratka suknja je pokala na njegovem hrbtu.

Tak je prišel k mlademu dekletu in jo napadel v veži.

»Katica, kaj ne, he-he-he, jaz sem pa Beloglavec. Kaj bi se ne ženila malo? He-he-he!«

Dekle je strmé pogledalo starega dedca.

»No, no, Katica, saj sem jaz, kaj me pa gledaš tako, kot bi me ne poznala. Ti mačica, ti, ti, poredkana, ti, ti, mala, malčkana.« Približal se ji je in prijel nalahno za podbradek mladega, čvrstega dekleta, ki je stalo tam in strmelo nad nenavadnim obiskom.

»No, res, ti mačica!«

V tem trenutku pa je Katrica počila starega dedca po roki, da je prestrašen poskočil in se začel umikati, dokler ni zadel s hrbtom ob zid.

»Katica,« je začel zopet pohlevno, »ali me ne poznaš? Beloglavec sem jaz, vdovec Beloglavec. Saj si rekla, da me češ za moža? Vidiš no, pa me nisi poznala! Kje so pa oče? Kar udarili bomo, pa boš pri nas molzla liske in dime.«

»Ti si dima, ti, pavliha stari, kaj pa misliš? Vidiš jo, takole bom jaz

tvoja!« In Katrica je zelo umetno zvila palec med kazalec in sredinec roke ter to umetniško pomolila Beloglaven tik pod nos.

Snubač je znova poskočil in se z glavno zadel ob zid, da bi se kmalu utrnile iskre.

»Glejte jo, Katrico, ali me še ne poznaš? Ti punčka ti!«

»Kakšna punčka sem jaz! Veš rajše hočem, da me vzame hudiček, kakor pa da bi bila tvoja, Štempihar stari!«

»Oj, oj, oj, Katrica, kaj pa govoriš? Saj ne boš, če nočeš. Jaz sem le kar tako dejal...«

»Da, veš, prej bom hudičkova kakor pa tvoja, ti, grdavs grda!«

»Zdajle sem pa lepo naletel,« se je tolažil Beloglavec grede proti domu. Počohal se je za ušesom in zmajal z glavo.

* * *

No, v tem pa se je pripetila ne-zgoda. Že iz katekizma vemo, da hodi vrag po svetu kot rjoveč lev in išče, koga bi požrl. Tisti dan pa je čisto neviden korakal skozi lepo gorensko vasio in je baš premišljajl, ali bo še do večerje prišel domov. Ko gre tako zatopljen v svoje globoke misli po poti, zasliši tam Katrico, ki je vpila nad snubačem: »Rajša sem hudičkova kakor pa tvoja.«

(Dalje prihodnjik.)

tilerija je vsled pokanja topov začela bežati, ne da bi se bila spustila v boj. Za artilerijo so začeli bežati tudi drugi oddelki. Baje je tudi sultan Abdul Aziz ujet.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. avgusta.

— **Glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda** je določena na dan 13. septembra t. l. v Ptuj. Pozivljemo vse podružnice, ki še tega doslej niso storile, da skličejo nemudoma občne zbornice, volijo odbor in imenujejo delegate, ki jih bodo zastopali na glavni skupščini. Ako kaka podružnica tega ne stori o pravem času, nima na glavni skupščini glasovalne pravice. Nahajajo se tudi podružnice, ki sicer vzorno delujejo in družbo gmočno podpirajo, ne morejo pa se odločiti, da bi imela občni zbor in volile odbor. Prosimo točnosti tudi s te strani, da moremo javnosti izkazati družbino stanje. Prosimo tudi, da se naznani vodstvu število podružničnih članov: pokroviteljev, ustanovnikov, letnikov in podpornikov. Čim večja jasnost in točnost iz podružnic, tem večja iz naše centrale. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, 17. avgusta 1908. Senekovič, prvemestnik, l. r.

— **Udeležnikom časnikarskega kongresa v Ljubljani.** Društvo prihajajo prijave za kongres nečlanov. Takim željam društvo slovenskih književnikov in časnikarjev pri najboljši volji ne more ustreči, ker bi ravnalo proti svojim pravilom in proti pravilom osrednjega društva. Pristop na kongres in k prirediteljem, ki so s kongresom v zvezi, imajo le člani. Kdor se tedaj želi udeležiti kongresa, a še ni član, prijavi se mora svoj pristop ter plačati pristopnino 2 K in vsaj četrtletno članarino. Članarina znaša za prave člane I. vrste (književniki in časnikarji po poklicu) letnih 12 K, za člane II. vrste pa letnih 6 K. Ustanovnik postane, kdor plača 200 K enkrat ali v obrokih. Posebna vabila se ne bodo pošiljala ne uredništvom ne posameznikom. Opozoriti moramo tudi dosedanje društvenike na § 7. društvenih pravil, da neha biti član, kdor dolguje članarino najmanj 3 mesece.

— **Gospodarski program dr. Lampeta.** Vsobotnem »Slovencu« priobčeni članek je sicer kratek, pa obsega velikanske obljube. V previdnih besedah naznanja dr. Lampe, da se mora v državno akcijo za Istro in Dalmacijo pritegniti tudi Kranjska. Misel je imenitna, samo vprašanje je, če se bo tudi posrečila. Vpliv klerikalnih poslancev smo spoznali pri akciji za krmo in zato upravičeno dvomimo, da se bo Lampetov načrt posrečil. Še več! Dozdeva se nam, da je dr. Lampetova obljuba namenjena samo zato, da pomiri nezadovoljno ljudstvo na deželi. Klerikaleci so obljubovali kmečkemu ljudstvu vse mogoče zlate gradove, če dobe deželno upravo v roke; zdaj imajo oblast v rokah, z obljubami pa nič ni. Kar so obljubili, tega kratkoma ne morejo izpolniti. Iz zadrege iščejo izhoda. Prej so ljudje »troštali« na čas, ko dobe klerikaleci deželno upravo v roke, zdaj jih pa »troštajo«, da dobe cestne gradnje, vodovode, železnice, regulacije, melioracije itd. itd., kadar bo vlada odprla blagajne in odštela potrebne milijone. Vsaj tolažiti znajo klerikaleci svoje ljudi in pri obljubah res niso štedljivi.

— **V Boljuncu pri Trstu** je bil včeraj pod milim nebom velik shod. Kakor znano, so pred tednom zboro-

vali v tem kraju ljubljanski klerikalni agitatorji. Zborovali so klerikaleci v kaplaniji pri zaklenjenih vratih, naši pa na javnem prostoru pod milim nebom. Govorili so državni poslanec Mandić, predsednik delavske organizacije dr. Mandić, posestnik Šiško in drugi. Sprejeta je bila zaupnica narodnemu vodstvu in ožigosano ljubljansko klerikalno vmešavanje. Končno je narod odkrit z navdušenjem pel narodne pesmi. Peščica katoliških izobraženec je čuvala katoliški hram ter skozi napol odprta vrata piskala in pljuvala na odhajajoče goste. Klerikaleci so za to dobili občutno lekciijo.

— **Eksotičen deželni vodni konceptni praktikant.** Naš preblagorodni baron Schwarz je iznajdljiv gospod. Preskrbel nam je zopet novega praktikanta s prelepim imenom Carlo Marchese Paulucci delle Roncole Calabrese, ki mu bo pomagaj upravljati slovensko kranjsko deželo. Kje je tega salamuccija Pauluccija iztaknil, je zagonetka. Ne bomo se motili, ako sodimo po imenu, da nekje doli v Kalabriji. Da novi praktikant slovenski temeljito ume, o tem nihče ne dvomi, kdor pozna ljubezen g. barona Schwarza do domačinov in do Slovencev. Čudimo se le, da g. baron ni objavil sprejetja novega praktikanta v uradnem listu; morda se vendar malo ženira svojega Kalabreza?

— **Od Sv. Lenarta v Slov. goricah.** Ko se je poslavljaj g. Alfred Drobnišček, c. kr. davčni oficijal pri Sv. Lenartu, od svojih najozjnjih pajdašev, izrazil je vroče željo priti tem preje zopet nazaj kot kontrolor. Samo ob sebi umevno je, da je treba prej odstraniti zdaj tukaj službujočega kontrolorja g. Franceta Krajnc. V doseg tega namena pa gotovi gospodje niso zbirali. Okolnost, da je padel g. Franc Krajnc pri pisarju tukajšnje klerikalne posojilnice v nemilost in to radi tega, ker se je čutil še predobrim, da bi se dal od človeka slične baže psovati javno v krmi, spravila je v krasno slovo slovensko klerikalnega katoliškega narodnjaka, predsednika katoliškega političnega društva dr. Tipliča s protestantom — nemškim nacionalcem Alfredom Drobniščem. Ker so predobro vedeli, da pri našem ljudstvu psovke v »Slov. Gospodarju« ne zaležejo, izbralo se je lepše, poštenejše sredstvo — denunciacije v nemško nacionalnem časopisu. Da so prišli nekateri naših klerikalcev na tako nizko stopnjo, se sicer ne čudimo, pač pa se moramo njih kot Slovence srčno sovražiti. Enkrat začeta pot denunciacije prijala je izvrstno gotovim osebam. Vse kar se je od slovenske strani nemškutarjem neprijetnega prizadejalo, vse se je z nesramno doslednostjo pisalo na rovaš kontrolorja. Svoj višek našlo pa je to lepo delo v zadnjem dopisu »Marburger Zeitung«. Če ravno je tukaj vsem znano, da je tukajšnji g. notar delal nato, da se je dobila slovenska zaloga kolekov — kriv je tega kontrolor; če ravno je vsakdo videl, da je podpisani šel po volilce, da ne bi zamudili priti glasovat proti nemški šoli — kriv je kontrolor itd. Dati tako nizkemu postopanju primerne imena, je nemogoče. Ali nemogoče je tudi, da bi še kdaj služboval c. kr. uradnik po obliki Alfreda Drobnišča pri nas. Osebe, katere se dajo od gotovih »dam« na navadnem plesu javno polivati z vrčki piva, kakor se je to zgodilo g. Drobnišču pri Sarnitzu, osebe, katere se dajo od sličnih »dam« na cesti poribati s snegom, kakor se je zgodilo g. Drobnišču letos dvakrat, osebe, katere se spozabijo z ženskami najnižjih

slojev tako, da so skoraj vedno toženi radi očetovstva — kakor je to g. Drobnišček — take osebe ne sodijo v urad, najmanj pa k Sv. Lenartu v Slov. goricah.

— **Klerikalna hudobnost.** V »Domovini« je izšla pred kratkim notica, da v nekem sokolskem društvu na Štajerskem niso hoteli sprejeti med člane nekega, ker je hlapec. Notici se je takoj videlo, da ne more biti dosti resnice na njej in res je bilo takoj v prihodnji številki tega lista povedano, da se v nobenem štajerskem sokolskem društvu ni kaj takega zgodilo. Vkljub tej izjavi pa klerikalni listi, vsi od prvega do zadnjega, glodajo prvo notico in napadajo sokolska društva očitajoč jim, da niso demokratična. Tu se vidi, da klerikalci za stvar ni prav nič, ampak le za gonjo proti sokolskim društvom. V Sokola še ni bil nikomur branjen vstop, pa bodi to ali to, samo da si dostojen človek. Končno pa moramo izreči veliko začudenje, da je uredništvo »Domovine« tako neprevidno, da sprejema v list reči, o katerih istinitosti se preje ne prepriča! Dobri stary sokolski se je s tem veliko škodo delovalo, ker klerikaleci bodo notico izrabljali v svoje umazane namene, pa če je tudi stokrat preklicana, da ni resnična.

— **Na slovensko - nemški meji na Štajerskem** je nemški »Schulverein« zelo agilen. V Vuzenici se postavi schulvereinska šola. Pobirajo se podpisni strank za njo. Kupiti mislijo za to šolo posestvo gostilničarja Pušnika. Dobro bi bilo, ako se tu takoj poseže vmes! V Remšniku ob meji je razpisano mesto nadučitelja. Do sedaj je bil tam vedno slovenski nadučitelj (zdaj g. Smole), sedaj so pa občani podpisali prošnjo na deželni šolski svet, da nastavi nadučitelja nemške narodnosti ter uvede v II. razredu nemški učni jezik. Enako prošnjo je oddal tudi občinski odbor, ki je baje v slovenskih rokah! Dobro bi bilo, da se tukaj oglasi čim več slovenskih učiteljev!

— **Osebnosti.** Dež. sodni svetnik Franc Andolšek je imenovan za višjega dež. sodnega svetnika, podpredsednik dež. sodišča v Ljubljani Josip Pajk in predsednik okrožnega sodišča v Celju Anton pl. Wurmser sta pa dobila naslov dvornega svetnika.

— **Notarski substitut v Kostanjevici.** Predsedstvo tukajšnjega c. kr. deželnega sodišča je imenovalo dosedanjega notarskega koncipienta pri dr. Voku, gospoda Rada Jereba za namestujočega notarja v Kostanjevici.

— **Iz poštne službe.** Poštna in brzojavna odpraviteljica Ljudmila Širc je imenovana za pošto oficijantinja v 11. činovnem razredu za Brežice.

— **Za ravnatelja meščanske šole v Radgoni** je imenovan meščanskošolski učitelj v Celju K. Freiberg. Na njegovo mesto v Celje pa pride K. Lechner iz Radgone.

— **Iz šolske službe.** Dež. šolski svet je potrdil, da se otvori II. razred ljudske šole društva »Mladika« v Ljubljani in da se namesti na njej izprašana suplentinja gđ. Cirila Pleškova.

Tombola in ljudska veselica ljubljanskih ognjegasev. Ker je včeraj teden lilo ves dan, bila je včeraj v Zvezdi in na Kongresnem trgu tombola in ljudska veselica ljubljanskega ognjegasnega in reševalnega društva. No tudi včeraj je imelo vreme svoje muhe. Cel teden je bilo nebeško lepo prene, včeraj je bilo pa čemerno, deževalo je zjutraj, popol-

dne in popoldne. Solnce se kar ni hotelo prikazati in ko se je prikazalo za par minut, se je zopet brž skril. Tombola se je pričela ob polu 6. in je trajala do 3/4 na 7. Ves Kongresni trg je bil nabito poln ljudi, ki so s tablicami v rokah čakali sreče. Vseh dobitkov je bilo 56 in sicer 25 tern, 16 kvatern, 12 činkvinov in 3 tombole. Prvo tombolo, zlato uro, vredno 300 kron, je dobila 10letna revna deklica, Kobi po imenu. Kupila si je le eno srečko! Tudi ostali dve tomboli sta bili zlati uri. Eno je dobil neki delavec, drugo pa 14leten deček. Po tomboli je bila ljudska veselica v Zvezdi. Obisk ni bil tak, kot ga je bilo pričakovati. Upoštevali, da je zdaj Ljubljana precej prazna, upoštevali neugodno hladno vreme, upoštevali tudi, da se je veselica začela prepozno — popoldne ob 3. naj bi bil začetek! — vendar moramo slednemu občinstvu kar odkrito povedati, da se ga je premalo udeležilo veselice. Ljubljanski prostovoljni ognjegasci in reševalci so vzor ognjegasev in reševalcev, to se jim je priznalo že mnogokrat; kadar kje gori ali se zgodi kaka nesreča, ne vprašajo, kakšno vreme je, ali je hladno, ali gre dež, ali je pozno, ampak so vselej na svojem mestu in pogosto tvegajo življenje za svojega bližnjega. Koliko nezdor se jim pripeti pri kakšnem požaru — večinoma pri vsakem je nekaj poškodb, da se kdo rani ali kaj sličnega — vendar ognjegasci vrše vestno svojo nalogo, ki je pač več nego dolžnost! Prava dolžnost občinstva bi bila, da bi se bilo včeraj v največjem številu udeležilo veselice reševalcev svojega imetja in življenja. A ni jih bilo, včeraj tistih, ki imajo za vsako malenkost polna usta pritožb in kritiziranj, ni jih bilo patentiranih avstrijskih patriotov, za katere je bilo pač več kot dovolj preskrbljeno, da bi se bili radovali nad mnogimi črnoglazimi zastavami, če jim že slovenska trobojnica ne prija. Bodi obojim žalosten spomin! — Veselica je bila prirejena v velikem obsegu in se je vzela za njo cela »Zvezda«, ki je bila okrašena z zastavami prav bogato. Okrog in okrog in v sredini so bili postavljeni paviljoni in sicer za Colaričevo, Bergantovo, Debečevovo, Šegovo vino in vino goriske kleti, za plzensko in gössko pivo, za jstvine, za kavarno, za šampanjec, za slaščice, za razglednice in korianoli. Sredi Zvezde je bilo prostorno okusno okrašeno plesišče, kjer so se vrteli poskočni pari ob posebni godbi, na trgu pri nunski cerkvi je bil pa vrtljak, kjer se je zopet vse vrtelo staro in mlado. V paviljonih so stregle dame in ognjegasci z vsi požrtvovalnostjo. Društvena godba ljubljanska je igrala samo priljubljene komade in žela obilno zaslužene pohvale. Veselica je trajala vso noč. Udeleženci so se prav dobro zabavali, saj je bilo za razveseljevanje vsestransko preskrbljeno. Upamo, da so prireditelji pokrili ogromne stroške, dasi bi tako humanitarno društvo zaslužilo, da bi bilo spravilo par stotakov v blagajno.

Veliko Ciril-Metodovo veselico sta priredili včeraj v Trbovljah ondotni moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. Udeležba je bila prav lepa in so se prireditve udeležili korporativno: ondotno pevsko društvo »Zvon«, požarni brambi iz Trbovelj in Hrastnika, pazniško delavsko društvo trboveljsko iz izvrstno godbo in »Zagorski Sokol«. Družbeno osrednje vodstvo je zastopal tajnik gosp. župnik Berce. Najprej so šli udeleženci v sprevedo pozdravit župana gosp. Voduška,

ki je v vznešenih besedah nagovoril in pozdravil vsa društva, zlasti pa gosp. Berce. Ta je izrazil veselje, da so Trboveljčani patrijotično slavje cesarjevo združili s Ciril-Metodovo družbo. Na veselju, kjer je bilo postavljenih vse polno šotorov za jedi in pijače in kamor so se nato ljudje vrnili, se je kmalu razvila živahna zabava. Lepo se je pelo in lepo se je godlo. Ko je gospod Berce govoril v navduševalnih in ognjevitih besedah za našo šolsko družbo, vzdignili so ga med silnim navdušenjem Trboveljčani kvišku in ga nosili semtertja. Upamo, da naši Ciril Metodovi družbi pripade lepa svota, upamo pa tudi, da tudi tiste njene podružnice, ki spe, kot bi jih bil ubil, prirede v njen prid veselice!

„Najlepši stan, vojaški stan.“ Kako resnično je to, o tem so se danes teden lahko prepričali različni ljudje na Jesenicah. Prišli so tja utrjeni in izmučeni vojaki. Krepčali so se v počitnih slovenskih gostilnah pri Taučerju in Mesarju. To je pa gostilničarja Lorberja hudo jezilo, a ker je pa premeten mož, si je znal hitro pomagati. Nad vojake, zbrane v slovenskih gostilnah je naenkrat prišel neki oficir. Ozmerjal je vojake in jih spodbil iz gostilne. Niti že plačanega piva niso smeli piti. V petek so pa bili na Jesenicah nemški vojaki 27. pešpolka, ki pa so smeli obiskovati katere gostilne so hoteli. Oj, kaka slast biti vojak za — Slovence.

Pogreb dr. Gustava Ipavca, ki se je vršil v soboto v Sent Jurju ob Južni železnici, je bil veličasten. Žalostno-turobno so zaplakali zvonovi šentjurske župnije in naznanjali domači vasi in krasni njeni okolici, da se bliža trenotek, ko ponese k večnemu počitku moža, ki je bival nad 50 let v tem prijaznem kraju, pri srčno ljubljen kot glavar obitelji, spoštovan od domačinov, katerim je županoval dolgo vrsto let. Žalostni akordi iz lin župnijske cerkve razlegali so se po vinorodnih gričih in plavali po široki dolini do bližnjih vasi in opozarjali okolice, da se bliža trenotek, ko nastopi zadnjo pot mož, ki je tolikim in tolikim stal ob strani kot izkušen zdravnik, ko so zboleli, ki je tolikim in tolikim rešil življenje: Zaupanje, ki si ga je blagi pokojnik pridobil pri ljudstvu bližnje in daljne okolice, je bilo veliko in to je vtisnilo v srce nepozabno hvalečnost in spoštovanje do njega, ki je tako dolgo in neumorno izvrševal samaritansko delo. Vest, da je preminil g. dr. Gustav Ipavec, pretresla pa ni samo domačinov in prebivalcev okolice šentjurske — ta vest je bila žalostna novica za ves slovenski narod, kajti ime dr. Gustav Ipavec je poznato širom cele Slovenije. Dr. Gustav Ipavec je bleščeča in sijajna zvezda v naši glasbeni literaturi. Njegove pesmi priljubile so se vsem Slovence, on je pravi popularen skladatelj, ki je umel pri skladbah pogoditi melodičnost in vdahniti v pesem pravi slovenski duh! Veliko njegovih pesmi se je že ponarodilo, prepeva jih vse, postale so skupna last celega naroda. Opozarjamo na nežne njegove ovetke: »Vse mine« (Kje so moje rožice), »Zvezda« (Tam za goro), »V mraku« (Se stolpa sem), »Lastovki« (Mrzel veter tebe žene), »Slovenec sem«. In kdo se še ni naslajal ob krasnih njegovih pesmih: Oblačku, »Planinska roža«, »Savska«, »Danilo« in drugih več? Napisal je tudi samospve, dvospeve in mešane zборе, koračnice in ples. Pričakujemo, da nam v kratkem opiše drugo pero dr. Gustav Ipavčev pomen v slovenski glasbeni literaturi. Ime tako zaslužnega moža zahteva, da se mu v listu postavi ta spomenik. Ob polu 9. dopoldne se je bilo zbralo pred hišo žalosti impozantno število žalovalcev. Ves način, kako je domače ljudstvo iskreno žalovalo, je pričal, kako priljubljen je bil pokojnik in kako cenjena je vsa rodbina. Pogreb je bil prava manifestacija spoštovanja in simpatij, katere je užival blagopokojnik. Pogreba se je udeležilo »Celjsko pevsko društvo« korporativno z zastavo, predsednik »Glasbene Matic« gosp. prof. A. Štritof z oddelkom pevcev »Glasbene Matic«. »Zvezdo slovenskih pevskih društev« je zastopal nje tajnik g. Drag. Šebenik. Opazili smo zastopnika okrajnega zastopa in c. kr. okrajnega glavarstva celjskega. Slovensko zdravniško društvo v Celju je zastopal g. dr. Rakež, notarsko komoro celjsko g. notar Baš, občino celjske okoličice sta zastopala g. župan Glinšek in tajnik Perc. Dalje so bila zastopana županstva občin, katerih častni občani je bil pokojnik: trg St. Juri z g. županom Krtinom na čelu občinskega odbora, St. Juri okolica, Kalobje, Slivnica, Dramlje; dalje gg. župani iz Šmarja, Ponikev in St. Vida. Poleg domačega učiteljskega se je pogreba udeležilo učiteljsko iz St. Vida, Slivnice, Dramelj, Celja in drugih bližnjih vasi. Navzoča je bila tudi

Ada.

(Spisal F. Mrak.)
(Dalje.)

VII.

Adi je bilo tako težko pri sreč, da bi bila najraje umrla. Odrekla se je bila svojim nadam na barona Herberta zaradi njegovega razmerja z gospo Katarino, a da je Berta to izkriščala v svoj prid in poskusila ujeti Herberta zdaj, ko se je bila ona, Ada, popolnoma umaknila, to jo je navdajalo z jezo in z žalostjo. Zlasti ker je čutila, da živi v njenem sreč še vedno vroča, iskrena ljubezen do Herberta in da nima moči to čuvstvo udušiti.

Ada je bila odkritosrečna narava in se ni znala tako zatajevati kakor lokava Berta. Vsaka beseda, da, vsaka kretnja je izdala njene misli, tako da je Berta naslednjega dne po njenem domnevanem triumfu takoj uganila, kaj da je njeni sestrični. Beseda je dala besedo in kmalu se je med dekleti vnel zaradi Herberta prav živahen prepir, med katerim je hišna Anka stala pred vratni in pazljivo poslušala, veselo se, da bo mogla svojemu ljubimcu Milanu enkrat povedati res veliko novico iz Mesesnelove hiše.

»Tvoje ponašanje ni bilo lepo,« je Ada očitala svoji sestrični. »Ti si

se Herbertu vsiljevala. Morda ti niti jasno ni, kako grdo je bilo to ravnanje z ozirom name.«

»O, nič se ne boj,« je osorno odgovarjala Berta. »Jaz vedno vem, kaj delam. Domenili sva se za svobodno tekmovalstvo in jaz se le poslužujem pravice, ki si mi jo sama izrečno pripoznala.«

»Da, a to je bilo prej, predno sva vedeli, da ima z gospo Katarino ljubezensko razmerje. Odkar sem to razkrila, sem jaz nehala tekmovali in to bi morala tudi ti storiti.«

»Kajpak! Čemu si pa nehala z mano tekmovali? Kdo te je silil. Bila je tvoja svobodna volja. Tebe ženira Herbertovo razmerje s Katarino, mene pa prav nič. To je vendar čisto naravno, da ima lep mlad mož metreso. To je njegova pravica. Saj ni kapucin, da bi se moral ogibati žensk.«

»O, feji,« se je razljutila Ada. »Da te le sram ni, tako govoriti.«

»Prav nič me ni sram,« je ravno tako ježno odgovorila Berta. »Herbert bi bil naravnost smešen, ko bi v teh letih še ljubice ne imel. Da si je znal pridobiti tako lepo in fino metreso kakor je Katarina, da se ni zadovoljil s kako sartorelo, nego je zmešal glavo izobraženi dami, to je zanj samo častno. Kadar se oženi, bo temu razmerju konec. Zakaj naj bi torej jaz ne nadaljevala svojih po-

skusov, si pridobiti njegovo ljubezen. Želim si ga za moža in storila bom vse, kar bo mogoče, da si ga pridobim. Če imaš ljudi, ti še vedno take želje, pa tekmuji z menoj, kakor sva se dogovorili.«

Prepir med Ada in med Berto je bil tako živahen, obe sta se tako razvneli, da nista slišali prestrašenega vzklika pri vratih. Stari Mesesnel je bil hišno Anko zasačil pri prisluškovanju. Spodil jo je v kuhinjo in potem sam ostal pred vratni ter vlek na ušesa, kar sta govorili razburjeni dekleti. Presenetilo in prestrašilo ga je najbolj, kar je slišal o razmerju Herbertovem z gospo Katarino. Moralni pomisleki nekdanji kočijaž pač ni imel, toda da skuša pri njem uslužbena oseba ujeti v svoje zanjke tistega moža, ki si ga je on izbral za zeta in ki si ga želi njegova Berta za moža, to ga je do skrajnosti razkačilo.

Sunil je v vrata, da so odletela in planil med dekleti, da sta prestrašeni odskočili.

»Lepe stvari se menita,« je kričal togotno, »dve dami ste, razmetali sem tisočake za vajino vzgojo, a kakor sem slišal, čisto brez uspeha. Tak pogovori so za sartorele in za sesalote, pa ne za vaju. A seveda, kakršna je vzgojiteljica, taki sta gojenki. A povem vama, da vaju pošljem še danes nazaj v samostan, če mi ta-

koj ne povesta natanko, kaj ima Katarina z baronom Herbertom. Vse hočem vedeti. Še tega mi je treba, da bi bila vzgojiteljica moje hčere in moje netjakinje metresa kakega lahkoživeca.«

Mesesnela je jeza tako prevzela, da je sam verjel, kar je govoril, dasi mu njegovih besed niso narekovali moralni pomisleki, nego samo strah, da se izjalove njegovi načrti glede barona Herberta. Berta in Ada nista še nikdar videli starega Mesesnela tako razburjenega. Njegovo vpitje, njegov srditi nastop, njegove jezne grožnje, so ju tako zbegale, da sta mu vse razodeli, kar sta doslej tako skrbno prikrivali pred njim. Povedali sta mu tudi vse, kar sta videli o razmerju med Herbertom in Katarino ter tudi o Ivanovih prizadevanjih, pridobiti si ljubezen vzgojiteljice.

Ta razkritja so še povečala Mesesnelovo skrb.

»Kdo bi si bil kaj takega mislil,« je dejal in bil je prepričan, da ima gospa Katarina namen, uloviti ali Herberta ali pa Ivana. »Te vdove ... te vdove ... a jaz bom temu konec naredil, brezobzirno konec.«

Ukazal je dekletoma, naj v sobi nanj počakata in je odšel. Vrnil se je šele čez dolgo časa, pomirjen in nekako zadovoljen.

(Dalje prihodnjik.)

Drobne novice.

— Velikanski požar divja v portugalski pokrajini Beiras. Požar je že uničil gozdov in njiv v okrožju dveh milj ter se še vedno širi. Uničeni sta tudi dve vasi. Tudi več ljudi je že zgorelo.

— 400 golobov - pismonoš so pustili včeraj v parku pred cesarjevo vilo v Išli. Vsak golob je vzel s seboj brzojavko. Golobe je izpustil klub dunajskih goloborejcev ter se cesar zelo zanima za uspeh.

— Napad na avstrijskega arhitekta na Turškem. Blizu Carigrada sta dva Italijana napadla in oropala arhitekta Čeha Venclja Šejka v njegovem stanovanju, njegovo 19letno hčerko pa posilila. Oba Italijana so zaprli šele na ukaz italijanskega konzula, dočim avstro - ogrski konzul ni hotel storiti nobenega koraka v tej stvari.

— Brezžična telefonska zveza med Ameriko in Evropo se upelje v dveh let, in sicer med 46 nadstropij visokim metropolitanskim poslopjem v Njujorku in Eifflovim stolpom v Parizu.

— Nepreviden lovec. V Stolnem Belgradu je posestnik Aes v gostilni izpraznil svojo lovsko puško, a to tako nerodno, da je smrtno obstrlil dve ženski in enega otroka. Ena ženska in en otrok sta že umrla.

Telefonska in brzojavna poročila.

Razpisane volitve v dalmatinski deželni zbor.

Zader, 24. avgusta. Z razglasom dalmatinskega namestništva so razpisane splošne volitve v dalmatinski deželni zbor. Kmečke občine volijo 26, mesta, trgi in trgovaška obrtniška zbornica 28, a najvišji davkoplačevalci dne 31. oktobra.

Solnograški deželni/predsednik umrl.

Solnograd 24. avgusta. Deželni predsednik grof Klement St. Julijan Wallsee je včeraj popoldne nagloma umrl.

Volitev patrijarha Zmejanovića ni potrjena.

Budapešta, 24. avgusta. Cesar ni potrdil izvolitve škofa dr. Zmejanovića za pravoslavne patrijarha; za vzrok se navaja, ker Zmejanović ne zna madžarsko. Nove volitve se vrše meseca septembra brez Zmejanovića.

Poraz maroškega sultana.

Berolin, 24. avgusta. »Lokal Anzeigerju« poročajo iz Maroka, da je bil takoj po slavni zmagi nad svojim bratom med grmenjem topov proglašen za sultana zmagovalac Abdul Hafid.

Paraz, 24. avgusta. Premagani sultan Abdul Azis ni ujet, temuč je zbežal proti Setatu, odkoder misli pobegniti v Damask v Siriji. V Maroku vlada mir.

Ustavna Turčija.

Carigrad, 24. avgusta. Vsled blagonaklonjenega postopanja Avstrije in Rusije je sultan odredil, da sme iti večina v vilajetu Kosovo nameščenih častnikov na dopust.

Mladoturki se ne brigajo za Bosno.

Carigrad, 24. avgusta. Tukajšnji in solunski mladoturški odbor sta slovesno izjavila, da so vse vesti, da se bo novi turški parlament bavil najprej z bosanskim vprašanjem ter pozval velesile na posredovanje, za napačne, tendenciozne in obrekljive. Mladoturški odbor misli le na reforme v Turčiji sami ter se ne briga za pridobitev ozemlja.

Velik požar v Štambul.

Carigrad, 24. avgusta. V Štambulu je uničil večji del mesta požar. Zgorelo je 6000 hiš in trgovin. Tudi več ljudi je zgorelo.

Parnik se potopil.

Berolin, 24. avgusta. Blizu Bergen na Norveškem se je potopil parnik »Folsen« z mnogimi potniki. Dosedaj so izrekli iz valov le 12 trupel.

Kaj je

Najboljši in od prvih avtoritet kakor tudi od tisoč praktičnih zdravnikov domačih in tujih priporočna hrana za zdrave kakor tudi za črevesju obbolele otroke in odrasle ljudi; ima veliko redilnih snovi, pospešuje razvoj mišičevja in kosti, uravnava prebavljanje in e z ozirom na porabo cene.

»Der Säugling« jako poučna knjiga, je dobili brezplačno v prodajalnah ali pa pri R. Kufeke, Dunaj I.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 24. avgusta 1908.

Termin

Pšenica na oktober	za 50 kg K 11.14
Rž na oktober	za 50 kg K 9.26
Koruzna za maj 1909	za 50 kg K 7.06
Oves za oktober	za 50 kg K 8.02

Effektiv

Nespremenjeno.

jo posebno radi obiskujejo slovenski visokošolci in tudi drugi Slovenci, ki pridejo na Dunaj, so na razpolago vsi slovenski časopisi ter seznam stanovanj dunajskih Slovencev.

Veliki kinematograf „The Royal Wonder Bio“ v Lattermannovem dreveredu ostane le še danes in jutri v Ljubljani in ima sledeči nov spored: „Skoki Afrike“ (konec serije), „Divjaki pri gradnji mostu“, „Od Zambezi do osrednje Afrike“, „Najprejdranejša ježa in italijanska artiljerija“, „Otrok kot mirovni angel“, „Pierrotova smrt“, „Mladostni studenec“, razne komične in zabavne točke. Ker je spored jako mnogovrsten in obširen, priporočamo prav toplotno, da se ga udeleži vsak!

Novost. Tvrdo Alfonz Breznik, trgovina s klavirji, Gradišče št. 11, so dospeli najnovejše vrste klavirji, imenovani liliput. Dolgi so samo 136 c. m. ter zakotijo prostor navadnega pianina. Zaradi tega so zelo priporočljivi onim, ki jim prostor ne dopušča, da bi si nabavili druge vrste klavirjev. Priporočamo to edino narodno trgovino vsem rodoljubom.

Na „Slovenčevu“ notico, češ, da je prevzela tukajšnja tvrda „Lavrenčič & Domicelj“, posestvo, aktivna in pasiva M. Lavrenčiča iz Siške — se nam poroča, da se vrše tozadevno šele pogajanja. Zategadelj, ta tvrda še ni prevzela posestva, niti še ne izplačuje upnikov.

Prememba posesti. Trinadstropno hišo I. Kobilčevih naslednikov na Mestnem trgu št. 23 je kupil družabnik tvrde „Fr. Ks. Souvan“ gosp. Fran Ferdinand Souva za 80.000 kron.

Stoletna aloc v Tivolskem parku je začela cvetiti. Občinstvo hodi prav pridno občudovat to za naše kraje nenavadno prikazen.

Bosonogi „pikolo“. Pred nekaj časom se „pikolo“ F. T. kar nič več ni poljubilo nositi na rami serveta in odkuril jo je meni nič, tebi nič iz neke tukajšnje restavracije v svet. Prišel je do Kranja in tam stopil pri slaščičarju Brandtu v delo. Ko mu je g. Brandt dal potem, ko si je že zadobil zaupanje, v svrhu nakupa 10 K, je „pikolo“ obšla taka bol po Ljubljani, da se ni več povrnil k Brandtu, marveč jo je odkuril bosonog naravnost v slovensko metropolo. Tukaj se je vtihotopil pri vrtiljaku na Kongresnem trgu in začel poslovdju preiskovati žepa. Pri delu ga je zasledil neki kolekar in tako je moral bosonogi „pikolo“ na policijo, katera ga je izročila sodišču.

Noč ima svoje moč. Snoči je šel po Karlovski cesti kjučavničarski mojster gosp. Jakob Valant v družbi nekega stolarskega pomočnika in njegove žene. Prisotni železolar Alojzij Krump, rodom iz Štorov pri Celju se je hotel s stolarjevo ženo v šali nekoliko potrgati, kar možu, razumno, ni bilo posebno po volji in je vsled tega stavil železolarja na odgovor. Ko se je začel tudi Valant vmešavati v prepri, je Krump potegnil nož in ga zabodel v Valanta. Ranil ga je tako opasno, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico, Krumpa je pa policija aretirala.

Božjast je vrgla včeraj zjutraj pred vojaškim skladiščem na Dunajski cesti kletarja Ivana Maslaka, kateri se je pri padcu na obrazu tako poškodoval, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico. Ko je ponesrečenca videl nek mmo idoi mlad gospod, ga je tako vernovozilo, da se je še ta nezavesten zgrudil na tla. V zavest so ga naglo spravili s polivki in je potem zopet sam odšel svojo pot dalje.

Nesreča. Danes dopoldne se je pri zgradbi jezov ob Grubarjevem prekopu tesar Ivan Danej iz Trzina tako usekal s sekiro v levo nogo, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

Nepreviden kolekar. V soboto popoldne je Selenburgovih ulicah neki hlapec s kolesom tako naglo in neprevidno vozil, da je zadel in podrl na tla 4letnega Mirkota pl. Rizija.

Iz Amerike se je včeraj s posebnim vlakom pripeljal 600 Slovencev in Hrvatov.

Izgubljeno in najdeno. Šolski učence Slavko Frančič je našel zlat prstan. — Vdova Julija Petakova je našla denarnico z manjšo vsoto denarja. — Na južnem kolodvoru sta bila izgubljena, oziroma najdena dva dežnika, galosi, moška čepica, palica, neka skledica, črna ženska jopica, nahrbtnik, rokavice in tri šolske knjige. — Gspđč. Antonija Königsbergerjeva je na kolodvoru pozabila črn svilnat dežnik, vreden 24 kron. — Strojevodja g. Fran Gnezda je našel zlat prstan.

Svobodomiseln!
Slovenci in Slovenke,
pripevajte za
Trubarjev spomenik.

Zopet nesreča na tacevskem brodu. Nedavno smo povedali dovolj jasno, da je še skrajni čas, da izginejo predpotopni brodovi na najbolj frekventiranih prehodih čez Savo, ker valovje s brodi pomenijo na naraslih valovih smrtno nevarnost za ljudi in živino. Takrat sta padli s broda v Tacnu dve ženski ter utonili. Dne 20. t. m. bi se bila na istem brodu kmalu zgodila zopet velika nesreča. Posestnik Česen je hotel na brodu prepeljati voz kamenja s konjsko preprego. Ker pa je brod kratak, so nekaj splašeni konji pretrgali zatvorinico ter padli v visoko narasle valove. Zgodila bi se bila brezdvomno velika nesreča, ako bi ne bil posestnik brž porezal vaje in presekale oje, da so konji splavali po valovih. — A oblasti bodo še vedno čakale na nove nesreče, preden odpravijo nevarne brode ter prisilijo poklicane korporacije, da zgrade mostove.

Nadučitelj Fran Eller †. Iz Koroske je došla tužna vest, da je v Peravi pri Beljaku v četrtek dne 20. t. m. preminul starosta koroskega učiteljstva, vpokojeni nadučitelj pri Mariji na Zili, g. Fran Eller v starosti 64 let. Pokojnik je bil vzor pravega, neumorno delavnega, požrtvovalnega, neustrašenega, a vedno skromnega rodoljuba. Rojen je bil v Vojniku pri Celju, a posvetil se je učiteljevanju na Koroskem iz rodoljubne požrtvovalnosti, ker je vedel, kako krvavo potrebujejo koroski Slovenci pravih narodnih učiteljev. In izpolnil je svojo nalogo na šolskem in domoljubnem polju za pet drugih. Ako bi bili imeli koroski Slovenci po narodnostnem preporedu vsaj v vsakem okraju po enega Ellerja za učitelja mladine in odraslih, ne imenoval bi se Gorotan danes tužni za slovenstvo. Pokojni Eller je deloval pri M. na Zili nad 25 let ter bil za izredne zasluge imenovan tudi č. občanom. Še lepše odlikovanje si je pridobil v sruu celih generacij, ki jih je vzgojil za kremenite značaje in dobre Slovence. Deželna šolska oblast je strogo pazila na vsak njegov korak ter si nastavljal za ovađuhe slovensčine nezmotne podučitelje, a Ellerja delovanje v šoli in zunaj šole je bilo vsikdar tako korektno, da so mu morale šolske oblasti le izrekati priznanje, iz vohu nov pa so nastali oboževalci njegove značajnosti in pedagoške izvedenosti. Nikoli se ni pokojni Eller bal nastopati očitno kot neomahljiv rodoljub. V Beljaku je z nekaterimi prijatelji ustanovil slov. omizje ter ga nikoli niti pri najhujšem metežu ni manjkalo iz uro oddaljene Zile. O šolskem in narodnem delovanju pokojnikovem bo brezdvomno izšel opis iz peresa katerega njegovih prijateljev in čestilcev. V blagem pokojniku objokuje svojega ljubljeneža očeta tukajšnji finančni nadzornik g. dr. Eller. Bodi uzornemu možu ohranjen trajen spomin v sruu vseh koroskih in izven koroskih Slovencev!

Občni zbor lovškega kluba vrhniškega je bil včeraj in so bili izvoljeni soglasno: gosp. Gabrijel Jelovšek za načelnika, gosp. Mihael Tomšič kot namestnik, gosp. Simon Ogrin pa kot blagajnik. Dosezanjem u klerikalnemu načelniku Karlu Mayerju je odzvonilo.

V Žalcu je hipne smrti umrl mesar gosp. Prislav v 34. letu svoje starosti. Rajnik je bil narodno dober mož.

Samomor. Od Save se nam piše: Dne 20. avgusta t. l. je skočila v Savo ter utonila gospa soproga nadučitelja na Krškem, gosp. Adlešiča. Nesrečnici se je zmešalo.

Pleče si je zlomil 16letni kmečki fant Anton Milkovič iz Roča pri Buzetu, ko je padel z voza. Moral je v tržaško bolnišnico.

Zaradi tatvine so zaprli v Trstu 24letno Gizelo Gomičelj. Kradla je v neki trgovini kavo.

V morje so spustili v tržaški luki parnik „Cetina“, last parobrodnege konsorcija „Dalmatia“. Parnik je dolg 135 angleških čevljev, 21 širok in 10 visok. Prevozil bo 13 milj na uro.

Kranjska deželna zveza za promet tulcev je imela v soboto občen zbor. V novi odbor so izvoljeni v I. skupini gg. dr. pl. Andrejka (Postojna), dr. V. Foerster, prof. Orožen in hotelir Peter nel (Bled); v II. skupini gg. dr. Krisper, župnik Piber (Boh. Bistrica), kanonik Sustnik; v III. pa gg. dr. Demšar, restavratore Kenda, dr. Lavrenčič. Revizorja sta gg. Govekar in Lintner. Obširno poročilo sledi.

V spanju padel v morje in utonil. Delavec Andrej Feretič v Trstu je opoldne legel na obrežje in zaspal. Pri tem se je prevalil in padel v morje. Dasi so mu prihiteli takoj na pomoč, vendar so ga potegnili mrtvega na suho.

Zastrupila se je v Trstu 20letna Viktorija Pirjavec s karbolovo kislino. Prihiteli zdravnik ji je izpral želodec in jo rešil pri življenju.

Kavarno Beethoven na Dunaju I. Universitätstrasse 11 je prevzel g. M. Doležel. V tej kavarni, ki

glavni trg v Kandijo k usmiljenim bratom. Da ni bilo dijakov poleg, bi bil ležal ranjeni baron mogoče še do večera v groznih mukah poleg ljudi, ki so prodajali mizala in radovedno gledali na barona, kakor da bi se pred njimi doigravala komična pantomina. Takih dijakov nam je treba:

Potnik iz Kočevja nam piše: V petek, dne 21. t. m. zvečer, sem se pripeljal po opravkih v Kočevje. Stopivši z voza zapazil sem, da spredovnik izkljuje ime postaje samo nemški. Neki sopotnik, ki je bil brzokone malo vesel, je salkal na glas, kakor da oponaša spredovnika: „Novo mesto!“ To pa ni bilo po godu trgovcu Krevsetu, kompanijonu tvrde Krevse-Hönigmannu. Vpil je, kakor blazen, češ, kako si more spredovnik dovoliti slov. klio na koroskih tleh, ter, da bodo Slovenci že še čutili, kaj so Kočevjarji, da mora teči kri, kaj da sploh pomeni beseda „mesto“, da tega nihče ne razume itd. Vprašamo g. Krevseta, ali razume v svoji prodajalni, kaj pomenijo slovenske besede, kadar se mu ponuja iz slovenski rok denar? Slovenski odjemalci, zlasti poljanski trgovci, opozarjamo vas na tega tako divjesovražnega, pristnega Tevtona — primerjaj me Krevse — da ga bodete kar najbolj krepko denarno podpirali.

Kaj je tudi pripomoglo, da je napravila Vipava tako veliko škodo? Pri gradbi bohinjke železnice je pri nasipu pod postajo v Rihembergu izpodknil cel grič s stoletnimi hrasti in drugim drevjem vred pod težo nasutega materijala, tako da je nastal strašanski nasip, ki se je pomikal skozi tri leta vedno dalje, pogrnul celo dolino ter sega točasno skoro do potoka Branica. Prizadeti posestniki so se takoj oglasili ter kazali na pretečo nevarnost za slučaj povodnji in zahtevali od pomoč s tem, da bi se osiguralo polje na desnem bregu Branice z močnim betonskim zidom. da bi v voda ne razdejala polja. Lani je prišla komisija iz Trsta, ki je rekla, da prizadete posestnike za slučaj škode popolnoma odškoduje. Reklo se je tudi, da se sestavi zapisnik, toda na zapisnik čakajo še vedno, pričakali pa so že nesrečo. S strahom so gledali, kako je nasip zastavljajl vodo ter jo naravnost odganjal na najplovitejše polje, na takozvano „Dovčce“ (Britof) v rihemberški občini.

Akademsko šoljarsko društvo „Adrija“ je imelo včeraj svoj redni občni zbor. Bil je izvanredno mnogoštevilno obiskan, prišlo je nad 60 akademikov iz cele goriske dežele.

Ljubljansko narodno napredno dijaštvo in tržaško fer. društvo „Balkan“ so zastopali delegati. Ta občni zbor se je vršil v duhu protesta proti istočasno zborujočemu klerikalnemu dijaštvu iz cele Slovenske v Gorici. Ljubezen do nastopa za svoje ideje je dovedla protiklerikalne dijake v Gorico in prišli so v velikem številu in na lastne stroške. Oni so prišli, dasi so vedeli, da ne dobe plačanega kosila, da ne dobe brezplačnega prenočišča v raznih duhovskih zavodih, semeniščih, Alojzijevisčih, Andrejevskih, dobili pa tudi niso na petaka in ne desetaka iz rok politikujočih gorenjskih nuncev. Zbrali so se in ob primerni agitaciji in daniso bili nekateri zadržani, bi se skoraj podvojilo število protiklerikalnih akademikov iz zavedne Goriske. V novi odbor so bili sledeči izvoljeni: Ciril Krašovec, predsednik; Vladimir Knaflič, Josip Radikon, Franc Novak in Milan Bogatej, odborniki; Vladimir Primčič in Bazilij Jeras, namestniki; kot delegata v „Prosveto“ pa starejšini: prof. Ferdinand Seidl in dr. Karl Podgornik.

Glavni vojaški manevri se bodo vršili letos na teritoriju gorških občin: Krmin, Kopriva, Moša, Šlonec pri Moši, Moraro, Marijan, Fara, Gradišče ob Soči, Romans, Zagraj, Villesse, Škocijan-Sv. Peter, Poljan, St. Peter ob Soči, Turjak, Ronki, Ronki, Tržič, Devin in Doberdob. Brigadne vaje so od 22. do 27. t. m., divizijske od 28. avgusta do 2. septembra t. l.

Dva voznika sta se srečala v ozki ulici v Gorici, oba s težkim vozom. Voznik Anton Musič je pri tem prišel med voza tako nesrečno, da sta ga močno pritisnila ter mu zdrobila par reber. Zdravi se pri usmiljenih bratih.

Padel v prepad. V ponedeljek popoldne je šel 16letni Peter Vižintin iz Kromberga na goro Sv. Gabrijela nabirat drva. Ker se je z vrha utrgala velikanska skala, je zletel v prepad kakih 20 m in se močno poškodoval. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico.

Novarno sta se spetli dve dekli pri g. Brinšcu v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Vrok so lasje, ki sta si jih mazali s petrolejem.

Južnoatlantska hranilnica v Celju je izdala doslej v dobrodelne namene vsoto 45.000 kron, med temi za dijaške ustanove 30.000 K.

deputacija kmetijske podružnice, koje ustanovnik je bil pokojnik. Korporativno s zastavo se je pogreba udeležilo veteransko društvo in požarna bramba iz St. Jurja. Pohvalno mi je omeniti slovensko povelje pri veteranskem društvu. Ako je to v St. Jurju mogoče, zakaj bi ne bilo tudi po drugih slovenskih krajih — v prvi vrsti v naši prestolici slovenski Ljubljani! Slovenci veteranci zahtevajte odločno povsodi slovensko povelje! Dalje smo opazili zastopnike kluba celjskih naprednih akademikov, narodne čitalnice iz Celja, koje je bil pokojnik častni član, orožništva in uradništva železnične postaje v St. Jurju. Na domu je zapelo „Celjsko pevsko društvo“ pomnoženo s pevci „Glasbene Matice“ žalostinko „Blagor mu“ pod vodstvom skladatelja gosp. zdravnika dr. Schwaba iz Celja, nakar se je cel kondukt, katerega je vodil domači gospod župnik ob asistenci 7 svedenikov, pomikal proti župni cerkvi, kjer je bila za blagopokojnika maša-zadušnica. Po sv. maši je v župni cerkvi ob krsti zapel oddelek pevcev „Glasbene Matice“ „Usliši nas gospod“. Nato so nosili — člani domače požarne brambe — zopet dvignili krsto in sprevod se je pomikal proti pokopališču. Sedaj se je mogel sprevod docela urediti in razvrstiti — tako ogromna je bila namreč udeležba. Na čelu je nosila vence, katerih je bilo 16, šolska mladina. Na pokopališču so ob odprtem grobu govorili: g. dr. Rakež, zdravnik iz Smarja pri Jelšah v imenu zdravnikov, domači učitelj g. Karel Kveder v imenu občanov in g. dr. Anton Schwab iz Celja v imenu pevcev. Vsi govorniki so naglašali pokojnikovo blago srce do svojcev, domačinov in domovine, katero je ljubil nad vse. Govorili so vsi iz srca v srce! Po pretresljivih in krasnih govorih so domačini glasno plakali. Ko so pevci zapeli „Nad zvezdami“ in je gruda začela padati na krsto, videl si v vsakem očesu rositi solzo! Pretresali so vse glasovi tužne pesmi, kajti pelo se je z nekim redkim, posebnim občutkom. To pa je umevno, ker se je pela poslednja pesem možu, ki si je postavil spomenik v svojih blagodoneh pesmih sam — spomenik trajen in velik. Slovenski narod mu bode pel slavo, dokler bo kipeła iz slovenskih prsi ujevova navduševalna pesem: „S ponosom reči smem, Slovenec sem!“ Končno pa smo se vendar morali ločiti, če tudi je bil ločitev čas britek, tužen ter želeli blagopokojniku iz srca: Snivaj sladko spanje! Domača zemljica naj Ti bo lahka. H koncu mi je pripomnilo, da so po pogrebu na verandi gostilne, ki stoji tik pokojnikove hiše, zapeli pevci „Glasbene Matice“ 8 pesmi — vse skladatelja — blagopokojnika. Pevcem je bilo videti, da pojo z neakoo svečanostjo. Žaljuoči sorodniki in domačini so z vidno ganljivostjo in pazljivostjo poslušali petje, saj so iz teh akordov poslušali onega, katerega so ravnokar spremili k večnemu počitku. Ko sta se zapeli še dve pesmi pokojnikovega brata, tudi velezaslužnega slovenskega skladatelja in častnega člana „Glasbene Matice“ g. dr. Benjamina Pavca, pride leta s solzami v obeh med pevce, se zahvaluje, jim stiska roke in vidno ginjen poljubi predsednika „Glasbene Matice“ g. pr. A. Štritofa. Tako se je na dostojen in ginljiv način izkazala zadnja ljubav do pokojnika, in vsadila na grob cvetka slovenske hvalečnosti: Umejeemo duševno bol blago čislanih pokojnikovih otrok, g. brata in vseh sorodnikov, vendar se nadejamo, da jim bo v veliko tolažbo impozantna manifestacija ljubezni in spoštovanja, prirejena njemu, kojega izgubo obžaluje ves slovenski narod. Vječnaja mu pamjat!

D. Š.

Urna dijaška pomoč. Novomeški dijaki so pokazali že pri marsikaki nezgodi svojo požrtvovalnost in ljubezen do bližnjega, kar se je pa še prav posebno pokazalo dne 19. t. m. pri sledeči nezgodi: Isto popoldne je sedelo več dijakov v dreveredu tik pokopališča, ko pridirja mimo po državni cesti po bliskovo voz z g. baronom Wamboldtom iz bližnjega gradu Hmelnika. Konji so se splašili, ali ustaviti jih je bilo skoro nemogoče; za pokopališčem pa se je voz prevrnil in ko prilite dijaki na ta hrnušč na lice mesta, najdejo barona ležečega v jarku, desno nogo pod kolonom zlomljeno, nad kolonom pa vso razmesarjeno in krvavo. Okoli ponesrečenca je stala cela gruča ljudi, ne da bi mu pomagali v teh groznih mukah. Urno priteče k njemu osmošolec Schweiger Stanko, ga prime pod ramami in ga drži v tej legi tako dolgo, da pripeljeta njegova tovariša Turk Dragotin in Gregorec Jožef voz iz bližnje kovačnice in polože težko ranjenega na voz, kjer mu je med tem pripravil dijak Žabkar primerno in mehko ležišče. Ker pa ni bilo mogoče dobiti konj, da bi prepeljali ranjenega barona v bolnišnico, zgrabijo dijaki sami za voz in prepeljejo nesrečnega barona čez

Na revmatizmu
in na protinu
trpečim rad
brosplacno pis-
meno sporočim, kako sem popolnoma
ozdravel od svojega trdovratnega muke-
polnega trpljenja. 239/- 5
Karel Bader, Monakovo,
Karlstrasse 40a.

sliv
Dva do tri vagone
za žganje kuhati,
postavljene na kolo-
dvor **Novo mesto,**
se ceno prodaja.
Kje, pove upravništvo „Sloven-
skega Naroda“. 2909-2

Pevovodja
ki je zmožen voditi največje pevske
zboze, išče službo. Sprejel bi tudi
kako postransko službo, kjer bi tudi
lahko sodeloval pri godbi. 2564-1
Naslov v uprav. „Slov. Naroda“.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dan. borzo 22. avgusta 1908

Stavka	Dinar	Blago
majska renta . . .	96 20	96 40
marec. renta . . .	99 05	99 25
avstr. krona renta . . .	96 40	96 60
zlat . . .	115 85	116 05
ogr. krona renta . . .	92 85	93 05
zlat . . .	111 05	111 25
posojilo dež. Kranjske . . .	97 75	98 75
posojilo mesta Solje . . .	100 10	101 10
posojilo mesta Zadar . . .	99 20	100 20
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	98 40	99 40
posojilo mesta Zagreb . . .	97 95	98 25
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	96 75	97 75
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	109 76	110 25
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	104	105
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	98	99
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	98 25	99 25
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	99	100
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	98	99
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	99 75	100 75
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	99 90	100 90
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	98	99
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	271 5	273 50
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	99 40	100 40
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	152 25	156 25
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	260 50	264 50
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	142 15	146 15
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	270	276
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	268	274
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	27 50	283 50
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	104	110
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	181	184 50
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	20	22
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	474	484
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	108	118
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	107	117
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	61 75	67 75
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	49 10	53 10
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	26 50	28 50
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	68	72
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	109	119
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	488	498
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	113	114
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	690 20	691 20
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	1736	1746
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	630 75	631 75
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	74	742
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	238	239
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	718	722
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	671	672
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	2703	2720
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	557	558
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	268	269
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	530	534
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	169	172
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	11 37	11 41
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	19 07	19 09
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	23 45	23 51
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	23 96	24
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	117 30	117 50
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	95 25	95 45
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	2 51	5 52
posojilo mesta Zidani Dvori . . .	4 80	2

Hiša

št. 242 „na Loki“ v Novem mestu
je naprodaj. 2932-2
Stoji pod novo žensko bolnico,
tik bodoče Belokranjske železnice.
Ugodna prilika za gostilno ali vino-
tržico.
Natančneje se izve pri lastnici
Alojziji Schmuck, preje vdov. Pin-
tar v Sodražici pri Ribnici.

2716 Glavna zaloga v lekarni 15
Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Primarius
dr. V. Gregorič
Ljubljana
kronska ustna
voda
EUODIN
Zakonito varovano.
Specialiteta za kadilce.
10 do 15 kapljic v kozarec vode.
Cena 2 kroni.

Glavna zaloga v lekarni
Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Zadnja 2 dni.

The Royal Wonder Bio
Danes, 24., jutri, 25. avgusta
dve veliki

poslovični predstavi
v Lattermannovem drevoredu
Zadnji spored:

Velezanimivo! V Ljubljani še nikoli pred-
stavljeni! Na splošno zahtevanje! III. del:
Preko Afrike. Nadaljevanje: X. do XVI. se-
rije. Divjaki pri gradnji mostu. 400 metrov
dolgi most. Od Zambesija do Osrednje Afrike.
Začetek točno ob polu 9. zvečer.
Znižane cene.

Javna zahvala.

Podpisano ravnateljstvo in tiskarstvo pod-
jetja „Wonder Bio L. Geni“ uvidi kot pri-
jetno dolžnost, da se sl. občinstvu kar
najtopleje zahvali za tako mnogobrojen obisk.
Zlasti se zahvaljujemo cenj. ljubljanskim
časopisom ter vsem, kateri so nas na kateri
si bodi način podpirali.
Na svidenje prihodnje leto! 2970
Z veselo spoštovanjem
L. Geni **M. Gavrič**
ravnatelj. poslovođa.

6000 do 8000 kron

lahko spreten gospod zasluži vsako leto s samoprodajo za Ljubljano
za odlično novost.
Spretni, solventni reflektanti izvedo podrobneje v Ljubljani,
hotel Union, soba št. 12 v terek, 25. avgusta dopoldne od 8.—12.
in popoldne od 3.—7. 2966

Kavarna „ILIRIJA“

Ljubljana ■ ■ 3 minute od južnega kolodvora ■ ■ Ljubljana
je vsak dan
vso noč odprta.

Najboljše Izvirno dvojno uležano

pivo prazdroj in črno pivo
(Bockbier) iz meščanske Budejeviške pivovarne se toči
v Sodnijskih ulicah št. 4 in na Rimski cesti št. 5.
vrček 20 vin. vrček

Za vsako ceno prodajam

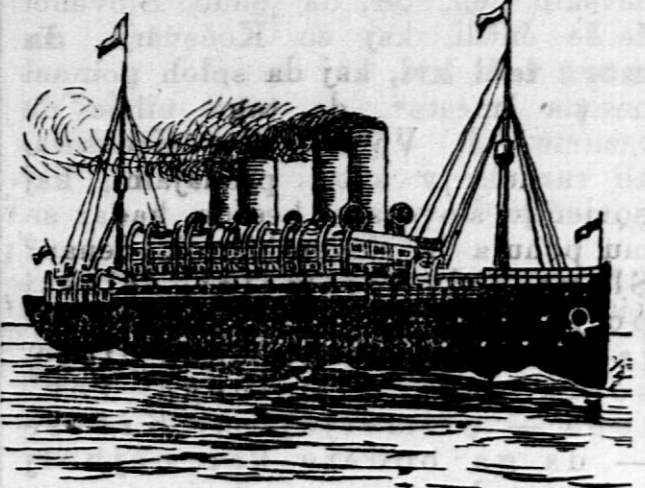
še do 31. avgusta 1908
vsa letna oblačila za dame, gospode, dečke in otroke.
„Angleško skladišče oblek“
O. BERNATOVIČ
v Ljubljani, Mestni trg šte. 5.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v Splitu. Del. glavica K 2.000.000. Stritarjevo ulice šte. 2. Rezervni fond K 200.000.
sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2 %
Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po kulantnem kurzu.

gospodična

iz boljše hiše, ki zna kuhati in po-
spravljati h gospodu z dvema več-
jima hčerama. Prijazno ravnanje.
Več v pisarni G. Flux v Ljub-
ljani, Gosposke ulice št. 6. 2917 2

Kdor hoče varno, mirno in hitro
v Ameriko potovati, naj se
obrne na od-
visoke c. hr.
deželne vlade
petrjonega glavnega zastopnika:

Fr. Seunig,
Ljubljana, Kolodvorske ulice 28

Odprava potnikov samo z najno-
vejšimi parniki „velikani“: 2343-8
Kaiserin Aug. Victoria, nosi 25.000 ton
Amerika 24.000 „
President Lincoln 20.000 „
President Grant 20.000 „

Voznja Ljubljana - Hamburg
traja z nanovo uvedenimi direktnimi
voznimi kartami, brez vsake menjave
okroglo 1 1/2 dni, ter ima potnik pravi-
vico porabe brzovlakov po celi
črti od Avstrijske meje (Eger) naprej.

Št. 26.855.

pomočnikov

sprejme **Franc Sonša**, kleparski
mojster v Spodnji Šiški šte. 66.

vina.

Zaradi preobite zaloge se dobijo
od Kmetijske vinske zadruge v Buja-
hu po nizki ceni od 56 litrov naprej
belo vino liter po 26 vin.
črno vino liter po 21 „
Ceniki in vzorci brezplačno na za-
htevanje. 2828-5
Cantina sociale cooperativa
Buje (Istra).

Pozor! Pozor!

Kavarna „Leon“

V Ljubljani 299 34
na Starem trgu št. 30
vsak torek, četrtek in nedeljo
vso noč odprta.
Na razpolago je najnovejši
ameriški biljard in elek-
trični klavir.
Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 206, Srednji vršni tlak 736 9 mm

av. g.	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
22	9. zv.	736 3	19 0	brezvetr.	jasno
23	7. zv.	735 9	16 1	sl. jvzh.	pol obl.
	2. pop.	735 6	20 4	sl. vzh.	del. obl.
24	9. zv.	735 5	16 8	brezvetr.	del. jasno
24	7. zv.	734 3	16 1	slab jug	oblačno
	2. pop.	735 1	24 4	sr. vzhod	del. obl.

Srednja večerajšnja in predvečerajšnja
temperatura 19 6° in 17 8°; norm 18 2°; in
18 2°. Padavina v 24 urah 1 5 mm in 0 9 mm.

Slovo.

Usled nujnega odpotovanja iz
prijaznega mesteca Hamnika, nama
ni bilo mogoče se od vseh najinih
prijateljev in znancev posloviti in
kličeva tem potom najiskrenejši „Na
zdar!“ 2967

Želgrad, dne 22. avgusta 1908.

Mih. Rošman s soprogo
voditelj cementnih tovarov v Žalji,
Srbija.

Išče se pek

ozir. pekovski pomočnik, ki želi
postati samostojen, za promet kraj
na Dolonjskem, kjer se začne gra-
diti železnica in kjer še ni nobenega
peka.

Pekarijo si uredi po svoje in so
mu vsa potrebna pojasnila na
razpolago. 2965-1
Naslov v uprav. „Slov. Naroda“

Za vrednost lesa se prodaja na Ko-
reškem prekrasno ležeča, donosa

grščina.

Mera: 407 orolov, od tega 60
orolov sladkih travnikov, 70 orolov
polja prve vrste, ostanek pa gozd.
Lastni lov. Poslopje in gospodarstvo
v poponoma dobrem stanju. Hranil-
ničnih dolgov 80000 K. Les za po-
sekanje je vreden 50.000 kron. Cena
130.000 kron.

Dopisi pod K. Golikoda, Gradec,
Glavna pošta restantje. 2963-1

Razglas.

V smislu § 6. zakona z dne 23. maja 1873. leta, št. 121 drž. zak. daje
se na znanje, da bo
prvotni imenik ljubljanskih porotnikov za leto 1909
razgrnjen

od sobote, dne 22. do ponedeljka dne 31. avgusta t. l.

v pisarni magistratnega svetnika E. Laha, Mestni trg št. 2, II. nad-
stropje, soba št. 9 na vpogled ter da ga v tem času med uradnimi urami
vsakdo lahko pregleduje in naznani proti njegovi sestavi svoj ugovor.

Prosti porotniške službe so:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsekar;
2. člani deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za časa zbu-
rovanj.
3. osebe, ki niso v dejanski službi, pa so posvržene vojni dolžnosti za
ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdrav-
niki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji) ako uradni ali občinski
načelnik zanje potrdi, da jih ni moči utrpeti za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot
prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 19. avgusta 1908.

Parna pralnica in likalnica

(z motornim obratom) 400-11

C. J. Hamann v Ljubljani.

Po vse do srede vsakega tedna v moji
trgovini za pranje in likanje oddano
moško perilo se lahko pride v soboto
istega tedna ali pa se pošlje venkaj.

Perilo se jako varuje. Zmerne cene. Perilo kakor novo.